

HELLE GÅRD OG GJESTGIVERI
POST OG TELF.: VEGGLI ST.
NUMEDAL

Helle, 23. juni 1945.

107729

Kjære fru Knudsen!

Først må jeg takke Dem for den hjelpsomhet De og Deres mann viste meg og fruken Støve mens jeg satt på Grini. Vi håper begge to at det også for Dere må ordne seg på beste måte. Jeg sender Dem vedlagt en bevidnelse, som jeg håper De kan benytte. Det er jo beklaglig at uvedkommende skal blande seg bort i saker de ikke har noe greie på, men håper at vaktmesterkonen nå slutter med sin innblanding. Samme fru, - eller datteren? har kanskje også sine svin på skogen? Var det ikke hun som arbeide for "org. Todt" oppe på Blinderen?

Jeg skal hilse så meget fra fruken Støve og si at hun vil sende Dem noen ord siden. For øye blikket har hun for meget å gjøre.

Skall det er noe jeg kan hjelpe Dem med håper jeg at De gir meg beskjed.

Med hilsen til Dere
alle
fra Tor Knudsen og Astrid St.

HELLE GÅRD OG GJESTGIVERI

POST OG TELF.: VEGGLI ST.

NUMEDAL

B e v i d n e l s e .

Fra Grinifange nr. 8479 Tor Knudsen, som satt i tyskt fangenskap på Grini i tiden 25/10 1943 til 10/5 1945.

Jeg vil først presisere at jeg ikke på noen som helst måte er i slekt med bergingeniør Emil Knudsen's familie, men jeg vil ikke unlate å fortelle hvordan han og hans hustru, fru Margarete Knudsen forsøkte å hjelpe meg da jeg ble arestert av Gestapo og kom til Grini. Mitt kjenskap til ing. Knudsen går tilbake til 1937, da han var direktør for Folldal Gruber. Han var også da medlem av N. S., men det forhindret ikke at vi ofte diskuterte poletikk tiltross for at vi sjelden eller aldrig ble enige. Siste gang jeg snakket med dir. Knudsen var sommeren 1942. Han sa da at ifall jeg kom i vanskligheter på grunn av min politiske opfatning, måtte jeg forsøke å sette meg i forbindelse med ham, så skulde han forsøke å hjelpe meg. I henhold til dette fikk jeg fra fengslet i Drammen illegalt sendt ing. Knudsen beskjed om at jeg var tatt for radiolytting og hemmlige våpenlager, samt mistenkt for mil. org. Jegbad ham gjøre sin innflytelse gjeldene overalt hvor den kunde ha noen virkning. Dette vet jeg at herr Knudsen gjorde, for ved første tysklansending fra Grini etter at jeg kom dit ble to av mine kammerater i samme sak sendt sydoover, men ikke jeg. Jeg kom den 17. januar 1944 opp til politisk forhør etter søknad fra herr Knudsen, og

rest ark.

HELLE GÅRD OG GJESTGIVERI

POST OG TELF.: VEGGLI ST.

NUMEDAL

kunde da sansynligvis ha sluppet ut iføll jeg hadde gått på akord med meg selv og forkart meg og min politiske opfatning mer overensstemmende med de tyske tanker. Etter dette forhør fikk herr Knudsen beskjed om å holde seg vekk fra min sak, da han ikke kunde gjøre noe fra eller til. Dette fortalte han senere til min forlovede fru Astrid Støve, da hun våren 44 atter satte seg i forbindelse med ham for å forsøke å få meg ut. Fru Knudsen ble da med min forlovede til Victoria Terrasse som tolk og sammen oppnådde de å få utvirket en besøkstillatelse for min forlovede, tross for at den norske vekten på Terrassen var meget uforskammet mot fru Knudsen og ville nekte henne i det hele tatt å komme inn der. Jeg ble våren 1944 overflyttet til fangeleieren på Fornebo og derfra hadde jeg flere ganger illegal telefonforbindelse med ing. Knudsen og en gang med fru Knudsen. Både herr og fru Knudsen viste meget godt at min forlovede flere ganger besøkte meg illegalt under mitt fangenskap, og de sendte begge to med røkestoff til meg, og de gjorde aldrig noe for å få stoppet denne trafikken. At herr eller fru Knudsen skulde ha noen som helst forbindelser på Victoria Terrasse kan vi, min forlovede og jeg ikke forstå da de begge hadde vanskligheter med å komme inn dernede. Vår oppfating, etter det kjenskap vi har til herr og fru Knudsen er at de begge har arbeidet som rene idealister, og jeg personlig er dem begge meget takknemlig for den hjelp de ydet meg under mitt fangenskap. Enda mer nå enn før da jeg har fått fult kjenskap til redslene i fangeleierne i Tyskland.

Helle, 23. juni 1945. Tor Knudsen